

Laborator 9

Un obiect sau un fenomen se definește în mod recursiv dacă în definiția sa există o referință la el însuși. Utilitatea practică a recursivității: posibilitatea de a defini un set infinit de obiecte printr-o singură relație sau printr-un set finit de relații.

Recursivitatea s-a impus în programarea calculatoarelor odată cu apariția unor limbaje de nivel înalt, care permit scrierea de subprograme ce se autoapelează:

Un exemplu ar fi definirea conceptului de strămos al unei persoane:

Un părinte este strămosul copilului. ("**Baza**")

Părinții unui strămos sunt și ei strămoși ("**Pasul de recursie**").

O gândire recursivă exprimă concentrat o anumită stare, care se repetă la infinit.

Iterativitatea înseamnă executia repetată a unei porțiuni de program, până la îndeplinirea unei condiții folosind structurile de control repetitive, prin instrucțiuni ca: *while, do while, for*.

Recursivitatea înseamnă:

- executia repetată a unui întreg subprogram, funcție sau metodă
- în cursul executiei lui se verifică o condiție (*if* din C/C++)
- nesatisfacerea condiției implică reluarea executiei subprogramului de la început, fără ca executia curentă a acestuia să se fi terminat
- în momentul satisfacerii condiției se revine în ordine inversă în lanțul de apeluri, reluându-se și încheindu-se apelurile suspendate

O funcție se numește recursivă dacă ea se autoapelează.

După tipul apelului, o funcție recursivă se autoapelează:

- fie direct (în definiția ei, se face apel la ea însăși),
- fie indirect (adică funcția X apelează funcția Y, care apelează funcția X). Orice funcție recursivă poate fi scrisă și în formă nerecursivă (folosind structurile de control repetitive).

1. Scribe o funcție recursivă **factorial(int n)** care calculează factorialul unui număr natural n citit de la tastatură. Folosește ca bază de recursie faptul că $factorial(0) = 1$, iar în rest $factorial(n) = n * factorial(n - 1)$.

```
#include <stdio.h>

int factorial(int n) {
    if (n == 0) return 1; // caz de bază
    return n * factorial(n - 1); // pas recursiv
}

int main() {
    int n;
    printf("Introdu un numar: ");
    scanf("%d", &n);
    printf("Factorialul lui %d este %d\n", n, factorial(n));
    return 0;
}
```

2. Scribe o funcție recursivă **suma(int n)** care calculează suma numerelor de la 1 la n . Fără a folosi bucle, implementează logica în care $suma(1) = 1$, iar pentru $n > 1$ avem $suma(n) = n + suma(n - 1)$.

```
#include <stdio.h>

int suma(int n) {
    if (n == 1) return 1; // caz de bază
    return n + suma(n - 1); // pas recursiv
}

int main() {
    int n;
    printf("Introdu un numar: ");
    scanf("%d", &n);
    printf("Suma primelor %d numere naturale este %d\n", n, suma(n));
    return 0;
}
```

3. Implementează o funcție recursivă este **_palindrom(char s[], int st, int dr)** care verifică dacă un șir de caractere este palindrom (se citește la fel de la stânga la dreapta și invers). Funcția va compara caracterele extreme și se va autoapela pentru porțiunea interioară a șirului (**st+1, dr-1**) până când se ajunge la baza recursiei.

```

#include <stdio.h>
#include <string.h>

int este_palindrom(char s[], int st, int dr) {
    if (st >= dr) return 1; // caz de bază
    if (s[st] != s[dr]) return 0;
    return este_palindrom(s, st + 1, dr - 1);
}

int main() {
    char s[100];
    printf("Introdu un sir: ");
    scanf("%s", s);
    if (este_palindrom(s, 0, strlen(s) - 1))
        printf("Sirul este palindrom.\n");
    else
        printf("Sirul NU este palindrom.\n");
    return 0;
}

```

4. Creează o funcție recursivă *suma_cifre(int n)* care calculează suma tuturor cifrelor unui număr natural n.

```

#include <stdio.h>

int suma_cifre(int n) {
    if (n == 0) return 0; // caz de bază
    return n % 10 + suma_cifre(n / 10); // pas recursiv
}

int main() {
    int n;
    printf("Introdu un numar: ");
    scanf("%d", &n);
    printf("Suma cifrelor este: %d\n", suma_cifre(n));
    return 0;
}

```

5. Construiește o funcție recursivă *combinari(int n, int k, int start, int comb[], int index)* care generează toate combinațiile posibile de k elemente distincte dintr-un șir de n numere naturale (de la 1 la n). La fiecare pas, funcția selectează următorul element posibil și continuă construcția combinației până când dimensiunea este atinsă (index == k), moment în care se afișează combinația.

```

#include <stdio.h>

void afisare(int comb[], int k) {
    for (int i = 0; i < k; i++)
        printf("%d ", comb[i]);
    printf("\n");
}

void combinari(int n, int k, int start, int comb[], int index) {
    if (index == k) {
        afisare(comb, k);
        return;
    }

    for (int i = start; i <= n; i++) {
        comb[index] = i;
        combinari(n, k, i + 1, comb, index + 1);
    }
}

int main() {
    int n, k;
    printf("Introdu n si k: ");
    scanf("%d %d", &n, &k);
    int comb[100];
    combinari(n, k, 1, comb, 0);
    return 0;
}

```

Tema

- Scrie o funcție recursivă care primește un număr natural n și îl returnează cu cifrele în ordine inversă. Funcția trebuie să extragă ultima cifră a numărului ($n \% 10$) și să construiască recursiv restul. Se poate transmite un parametru suplimentar pentru a construi rezultatul (ex: `int invers(int n, int acc)`).
- Scrie o funcție recursivă care calculează cel mai mare divizor comun (CMMD) a două numere naturale a și b , folosind algoritmul lui Euclid. Folosește relația:
 - $\text{cmmdc}(a, b) = \text{cmmdc}(b, a \% b)$
 - Baza recursiei este când $b == 0$, caz în care $\text{cmmdc}(a, 0) = a$.